

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 76. Articulus VI. Præceptorum impossibilitas ab his Professoribus, sicut a Jansenio asserta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII.

A C 1722.

§. LXXVI.

ARTICULUS. VI.

Præceptorum impossibilitas ab his Professoribus sicut a Jansenio asserta.

Hanc accusationem Facultas firmabat Lengrandii doctrina ex Disp. IV. q. 2. §. 1. Prob. VI. Ubi ait: I. Voluntas in statu naturæ corruptæ per peccatum originale est potentia ægra, debilis & infirma, quæ ex sola virtute gratiæ sufficientis se applicare non potest ad actus, qui vires naturæ superant. II. Quod homo non habeat motionem efficacem ad bene operandum, provenit ex ejus culpa vel originali vel actuali. III. Quod justus, qui labitur in peccatum, careat auxilio ad vitandum peccatum, oritur ex ejus negligentia, vel ex peccatis venialibus, quibus augetur concupiscentia; unde fit, ut gratia illi data urgente præcepto, non sit idonea ad vincendam tentationem. IV. Cum gratia actualis nulli sit debita, potest Deus in pœnam peccati venialis vel originalis alicui eam denegare. V. Potest justus sine præmotione adimplere præcepta potentia antecedente, quæ hic & nunc non est

reducenda in actum, sed duntaxat reducibilis, eo quod respiciat effectum secundum se abstrahendo a circumstantiis, unde manet semper instar meræ possibilitatis. Has pluresque ejusmodi doctrinas omnino Jansenio conformes esse censuit Facultas, quia hic I. ait libro 3. de Grat. Salv. c. 2. *Nullius momenti est ad efficiendas operationes &c.* II. c. 16. *Sed addunt, frustra &c.* III. c. 13. *ibid. S. Thomas Augustini &c.* IV. *ibid. Hæc igitur omnia plenissime &c.* V. c. 19. *ibid. Objici & illud solet &c.*

Sæc. XVIII.
A. C. 1722.

Facultatis autem censura est sequens:

„Juxta hos homo in statu naturæ corruptæ, potest quidem se determinare, ac revera se determinat per solam gratiam excitantem & inefficacem ad actus aliquos imperfectos supernaturalis, sed ex sola virtute gratiæ sufficientis non potest sese applicare ad actus, qui naturæ vires superant, ideoque in hoc statu non datur gratia sufficientis, seu adjutorium sine quo, sed solum gratia efficax, seu adjutorium quo. Illa enim gratia, quæ propter dominantem concupiscentiam dicitur excitans ac inefficax, obtinet in his circumstantiis totum effectum, cujus hic & nunc est capax, adeoque proprie loquendo, est efficax. Hinc illa

Aa 4

„Pro-

Sæc. XVIII., Propositio, ut habet articulo præ-
A. C. 1722., denti, gratia Christi est efficax, et

„Propositio necessaria adeoque univo-
„fali æquipollens. Juxta eundem Pro-
„fessorem generaliter loquentem, qui
„non servat mandata Dei, ac proinde
„motione efficaci caret, non habet om-
„nia necessaria ad illa servanda, & ne-
„hilominus juste corripitur. Quod ipse
„justus in peccatum labatur, oritur ex
„propria ejus negligentia, vel ex peccatis
„venialibus, quibus augetur
„concupiscentia. Unde fit, ut gratia
„illi data urgente præcepto, non sit
„idonea ad vincendam tentationem.
„Hinc Deus justum non deserit quidem
„priusquam deseratur per subtractionem
„nem gratiæ habitualis, sed illum prius
„deserit, quam deseratur per subtra-
„ctionem gratiæ actualis. Et ita, in-
„quit, explicant Tridentini locum om-
„nes Thomistæ. Justus præcepta non
„implens defectu præmotionis physice
„seu delectationis cælestis superantem
„terrenam, non potest quidem illa im-
„plere potentia consequenti, conjuncta
„cum actu, & respiciente omnes cir-
„cumstantias, sed potest illa implere
„potentia antecedente: eoquod hæc
„potentia respiciat effectum secundum
„se, abstrahendo a circumstantiis, unde
„manet semper, inquit, instar mere
„potest

„possibilitatis, sic, addit, vir sapiens Sæc. XVIII.
 „habet potentiam sibi nasum abscin- A. C. 1722.
 „dendi, tametsi hæc potentia in actum
 „nunquam fit reducenda. Necessitas
 „præmotionis specialis, ut videre est
 „articulo primo, repetenda est ex in-
 „firmitate naturæ, seu ex dependentia
 „naturæ debilis & infirmæ a causa
 „sanante, elevante & applicante, ad-
 „eoque justus præmotione speciali de-
 „stitutus, est debilis & infirmus, ac
 „proinde mandata servare non potest.
 „Nec mirum, cum justus in illis circum-
 „stantiis necessitetur ad peccandum vi
 „concupiscentiæ dominantis. „

„Juxta Dominum Marechal auxi-
 „lium status innocentiae est adjutorium
 „sine quo, seu sufficiens, sed auxilium
 „hujus status est adjutorium quo seu
 „efficax. Nunc enim homo vulneratus
 „est in bonis naturalibus & superna-
 „turalibus per peccatum originale. Om-
 „nis actio bona & salutaris dependet
 „a Deo specialiter præmoyente: quia
 „Deus est, qui operatur in Nobis velle
 „& perficere bonum. „

„Hinc homo indiget præmotione
 „physica ad bene agendum: alias unus
 „homo redderet se altero meliorem per
 „solas vires suas naturales. Necessitas
 „præmotionis physicæ fundatur in infir-
 „mitate naturæ: unde homo illa præ-

A a 5

„mo-

Sæc. XVIII. „motive destitutus est debilis, rege
 A. C. 1722. „infirmus, adeoque caret gratia ve
 „sufficienti. Nihilominus determi
 „tio ad desiderium conversionis ve
 „catur gratia sufficiens. Motio suffi
 „ciens suum ultimum non consequitur
 „effectum ob resistantiam humanæ ve
 „luntatis & concupiscentiæ. Talis est
 „motio, qua movetur homo ad deside
 „rium conversionis præcise. Motio
 „sufficiens semper dat potentiam com
 „pletam exercendi bonum, vel ejus
 „inspirat cogitationem vel desiderium
 „Thomistæ & Molinistæ conveniunt
 „in vocabulo gratiæ sufficientis, sed
 „non in re significata. Delectatio victi
 „indeliberata est motio Dei sufficiens
 „Motio divina ad duos gradus dum
 „taxat comparata ad concupiscentiam
 „ad quatuor, est sufficiens ad eam vit
 „cendam, imo fortior qualibet con
 „cupiscentia, quamvis nunquam even
 „turum sit, quod homo illi defacto non
 „consentiat cum illa motione. Jultus
 „præmotione physica destitutus, præ
 „cepta Dei non potest adimplere po
 „tentia consequente, potentia positio
 „nis, potentia futuritionis sed potest
 „potentia antecedente & possibilitatis
 „nam habet omnia necessaria quantum
 „ad sufficientiam virtutis operative
 „cum possit præcepta observare si velit.

„Justus ergo caret aliquando motione Sæc. XVIII.
 „efficaci requisita ad observationem A. C. 1722.
 „mandatorum Dei: sed hoc oritur ex
 „ejus culpa actuali vel originali, eo-
 „quod non oret ut oportet & non re-
 „primat concupiscentiam, hinc si justus
 „in peccatum incidat, id oritur ex a-
 „more bonorum terrestrium, quibus
 „inhæret libere, quia illi justo nunquam
 „saltem desunt vires etiam supernatu-
 „rales, dum vult & conatur bene a-
 „gere. At inquires, cur Deus justo non
 „dat motionem efficacem, R. quia Deus
 „nemini suam debet gratiam: misere-
 „tur enim cujus vult, & quem vult in-
 „durat, unde tunc recurrendum est ad
 „inscrutabilia Dei judicia, qui unum
 „præ alio eligit ad vitam æternam pro
 „suo beneplacito.„

„Sacra Facultas attentis, quod
 „DD. Lengrand & Marechal ab hoc
 „statu excludant gratiam vere sufficien-
 „tem ab actu sejunctam, quod ad im-
 „plenda præcepta statuunt necessariam
 „esse præmotionem physicam Jansenia-
 „nam, seu delectationem cælestem ter-
 „rena superiorem, secundum quam ne-
 „cesse est operari, qua absente, aut
 „decescente delectatio terrena vicissim
 „dominatur & necessitat, quod ista oc-
 „casione, & in casu justis carentis illa
 „delectatione cælesti objecerint sibi
 „pri-

Sæc. XVIII. „primam propositionem Jansenianam
 A. C. 1722. „nec quidquam reposuerint, quod Jansenius ipse non reposuerit, quod illam
 „propositionem diu voverint, & seorsum
 „sum ejus damnatum adeo non repererint,
 „cerint, ut potius multipliciter commarinent:
 „marint: attentis, inquam, illis omnibus,
 „nibus, censet S. Facultas, primam heresim
 „resim Jansenianam a Dominis Lengrand & Marechal
 „& Marechal dolose & cum magno discipulorum
 „scipulorum damno, aut saltem periculo, traditam
 „culo, traditam fuisse. Hic est autem illius
 „illius propositionis tenor. Aliqua Deo præcepta
 „præcepta hominibus justis volentibus & conantibus
 „& conantibus secundum præsentia, quas habent vires,
 „quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque
 „deest quoque illis gratia, qua possibilia fiant. „

§. LXXVII.

Facultatis doctrina circa hunc articulum.

*Argentre
 l. c.
 pag. 556.*

Ad hujus articuli doctrinam adnotabat Facultas. I. Quod potentia antecedens servandi Mandata Dei quam D. D. Lengrand & Marechal admittunt in justo carente gratia actuali est ludicra, inepta & meræ præcisionis: est enim potentia, quæ respicit mandata secundum se, abstrahendo a circumstantiis concupiscentiæ necessitatis.